WIE
HOOGSTRATEN

HET

BIETEUTJE

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN
DE WIELEWAAL - AFDELING "HOOGSTRATEN"

AAN

Leestmans Jef
L. de Koninckl 357
2320 Hoogstraten

VERANTW. UITG. & REDAKTIE :
MAGDA VERHOEVEN L.DE KONINCKLAAN 395 HOOGSTRATEN tel.03/314.37.94
BART VAN DELM KATELIJNESTRAAT 42 HOOGSTRATEN tel.03/314.52.14

UITGIFTEKANTOOR : HOOGSTRATEN
JAARGANG : 9 NR: 3

AKTIVITEITENKALENDER AKTIVITEITENKALENDER

16/9/90: Tocht naar het Schelde-estuarium: De steltlopers trekken reeds naar het zuiden.
We trachten hen aan de schelde te observeren.
Vertrek: 9uur Kerk Hoogstraten
met eigen wagens.

22-26/9/90 : Milieutentoonstelling Hoogstraten.
Wielewaal Hoogstraten neemt deel aan deze tentoonstelling. De stand wordt opgebouwd op vrijdag 21 september vanaf 18u30.
De leden worden gevraagd de stand mee op te bouwen. Personen die nog interessant materiaal hebben kunnen met Jef Leestmans kontakt opnemen tel: 314 60 14

OKTOBER: Ieder weekend trektellingen op het Blak te Beerse.
Al jaren worden aan Het Blak overvliegende vogels geteld.
Er wordt geteld vanaf I uur voor zonsopgang tot in de namiddag. Wie de weg niet kent of wil meerijden kan kontakt opnemen met Jef Leestmans.

7/IO/90: Paddestoelentocht
De Koeberg??

2I/IO/90: Trektelling aan Het Blak te Beerse. Vertrek 7uur Kerk Hoogstraten . Einde rond I3 uur.

9/II/90: Dia-avond: in memoriam Jan Spannenburg
Ter herinnering aan Jan organiseren we een dia-avond met prachtige dia's door Jan getrokken in de omgeving van Hoogstraten en op zijn reizen. Deze avond gaat waarschijnlijk door in de vroegere kapel van het Klein-Semenarie om 20uur.
Deze avond wordt aangekondigd in de plaatselijke en regionale dagbladen.

25/II/90: Eendentelling op de EI9 put en aan de Mosten.
vertrek: 9u30 kerk Hoogstraten.
einde: I2uur
met de fiets.

9/I2/90: Met afdeling Essen een dagtocht naar de Flevopolders.
meer informatie in het volgende nummer.

WIELEWAAL WEEKEND 28/4 - I/5/90

Schiermonikoog

Dit jaar niet naar ons vertrouwde Texel.
Dus met een bang hartje vertrokken we naar Schier. Gaat alles wel los lopen? Valt de kampplaats mee? Blijft het droog? Gaan we iets zien? Gelukkig voor alles een JA!!
Schier is nog niets veranderd sinds IO jaar geleden. alleen een beetje drukker. Maar daar hier alleen fietsers zijn toegelaten valt dit wel mee. In totaal I08 soorten gezien. Waarvan I02 op Schier, 3 soorten alleen op de heenreis en 3 soorten alleen op de terugreis.

Wat waren nu de mooiste waarnemingen?
Was het de roep van de roerdomp en de waterral?
Of de prachtige baltsvluchten van de blauwe en bruine kiekendieven?
Of de wondermooie baardmannetjes, vanop IOm prachtig te zien, oranje bek, blauwe kop, zwarte snor?
Of was het de zang van de rietzanger en braamsluiper?
Of de barmsijsjes voor velen huun eerste waarneming?
Of was het de sensuele roep van de eidereenden?
Of de gratie van de visdiefjes?
Of de waarneming van de rugstreeppad op pad op het fietspad?
Of waren het de steltlopers met de indrukwekkende vluchten ver boven het wad, rosse grûto's, steenlopers, tureluurs?
Of het bontbekpleviertje dat vlak naast het fietspad zat te broeden?
Of was het de nooit geziene baltsvlucht van de velduil, die hoog in de lucht aan het stunten was, tot grote schrik van een vlucht spreeuwen op zoek naar een slaapplaats?
Of was het de voedseloverdracht tussen een koppeltje bruine kiekendieven?
Of was het.....?
Ik kan het niet zeggen.
Alles was prachtig, de waarnemingen, de sfeer, het weer;
Iedereen was tevreden van jong tot oud.
Schier was prachtig. Iedereen nam met pijn in het hart afscheid van Schier.
Maar, we komen terug, Dat is beloofd.

Jef.

SCHIERMONIKOOG EERSTE DAG 28/4/90

Voor dag en dauw vertrokken twee busjes vol bagage en fanatieke wielewalers richting Schiermonikoog. De reis verliep rustig en kalm, maar rond Leeuwarden zaten er een paar met hoogtij. Het ergste van de reis moest echter nog komen nl. de bagage aan boord brengen. Gelukkig kwam alles en iedereen droog op het schip. Op het stukje te voet naar de kampeerboerderij toonde Stijn Leestmans trots het zelfgevonden nest erin was een meerkoet en een jonge kroost waldi eendjes.
Eerst uitpakken, dan fietsen met een onhandig remsysteem gaan halen eten en dan ermee weg. We reden geruime tijd de dijk op en af en deden enkele mooie waarnemingen.

Bont-bek en goudplevier, steenloper, rosse grutto, graspieper, tapuit, veldleeuwerik, slobeend? bij het observeren van enkele bergeenden en visdiefjes hoorden we vanop de dijk de stem van Jef Leestmans roepen: "een smelleken". In volle sprint kwamen de jongelingen eraan , die hem nog net zagen verdwijnen, maar voor de veteranen zoals bv. Ludo, Leo, Pol, Eddy, was alle moeite tevergeefs.
In de duinen brachten 4 kiekendieven (zowel bruine als blauwe) het spektakel. Enkele kurieuze fazanten kwamen ook een neusje opsteken. Bram Leestmans deed alle moeite om zete vangen voor het avondeten, maar het werd toch spaghetti. Verder in de duinen sneden de jongen mannen en Malou de demarage aan en hadden direct een hele voorsprong omdat de trage "veteranen" bleven kijken naar o.a.sprinkhaanrietzanger,rietgors, Verder was het de vuurtoren zoeken. Bij de verdere route rond het eiland zag Ben Van Beek enkele struisvogels maar bij deskundige verbetering bleken het Canadese ganzen en een magelhaangans te zijn.
Bij de laatste beklimming bleven we nog bij een ven staan waar zich wintertaling, braamsluipers, krakeenden, tafeleenden, kuifeenden, stormmeeuwen en een dodaars bevonden. De afdaling bracht ons huiswaarts.

Ben , Brent

IN MEMORIAM JAN SPANNENBURG

Pas enkele uren terug uit vakantie kreeg ik van Leo een telefoontje.
Jan Spannenburg was overleden.
Een korte stilte.
Dit kon toch niet? Hoe dan ?
Leo verteld me dat Jan plotseling was overleden. Wachtend op een dokter omdat hij zich niet goed voelde was Jan zacht ingeslapen.
Totaal onverwacht.
Een klap voor iedereen.

Het overlijden van Jan is een zwaar verlies voor onze afdeling.
Jan en De Wielewaal dat was <u>één</u> begrip.
We zullen Jan met zijn grote vogelkennis missen op onze tochten.
Onze tochten en wandelingen die nooit meer dezelfde zullen zijn zonder Jan met zijn eigen soort humor. Als geenéén was Jan op de hoogte van de evolutie van de vogelstand in de streek van Hoogstraten. Ook had hij steeds waardevolle informatie wanneer er iets met de natuur van Hoogstraten aan de hand was.

Niet alleen als Wielewaler maar ook als vriend zullen we Jan missen.
Velen van ons kwam Jan regelmatig een bezoekje brengen. Soms voor een losse babbel. Soms met een probleem.Altijd geduldig luisterend naar je eigen moeilijkheden. Altijd hing er een kwinkslag in de lucht.
Jan, we zullen je missen.

Geachte familie, van onze goeie vriend Jan.

Onze vereniging, de Wielewaal, de Natuurgidsen en alle natuurvrienden, sluiten van harte aan bij de vele blijken van deelneming voor het onverwacht overlijden van uw broer en familielid, Jan Spannenburg.
Ook onze Wielewaal is in rouw en meteen de hele natuur want wij verliezen in hem een kenner van de beste soort en een geestdriftige behoeder van de schone schepping. Jan kende als geen ander talloze vogelsoorten met al hun eigen trekjes, hun lied, hun leven.
Als officieel vogelringer heeft hij een waardevolle documentatie aangelegd voor hen die de natuur wetenschappelijk in kaart brengen.
Jan sprak met de vogels als Sint- Franciscus of als Guido Gezelle, misschien niet zo dichterlijk, maar even hartelijk.

Wanneer er eens een verdwaalde kerkuil in deze ruimte terecht kwam, werd Jan ingeschakeld om deze doolaard weer bij z'n nest te brengen en hem het leven te redden, want een verdwaalde vogel onder de gewelven is meestal ten dode opgeschreven.
Toen men het initiatief nam om een film te maken over " Het Mercksken" kwam de eerste aanbieding tot hulp van Jan Spannenburg. Onze Ornitoloog wapende zich met bandopnemer en filmcamera om Gods natuur in klank en beeld vast te leggen: een heilzaam middel om de kring van liefhebbers en behoeders van het milieu steeds ruimer te maken.
Bewust of onbewust droeg Jan zijn liefde voor het buitenleven ook over op de mensen die hij steeds minzaam groette en voor wie hij altijd tot hulp bereid was.
Misschien kunnen wij best zijn herinnering in ere houden door zijn goede voorbeelden na te volgen.
Bedankt, Jan, voor alles.

namens De Wielewaal
De Natuurgidsen en vele natuurvrienden.

Nogmaals afscheid.

Ja, nogmaals afscheid, maar nu in feestelijke stemming.
Cis Willems trouwt op I september met Karin.
Hartelijk gefeliciteerd.

Helaas gaat Cis, net als zijn voorgangers in het bestuur (Chris en Ingrid) ons na zijn huwelijk verlaten.Cis woont voortaan met Karin in de veldstraat IO te 2470 Retie.

Cis bedankt voor je inzet in ons bestuur.
Cis en Karin het gaat jullie goed. Hopelijk zien we jullie nog eens op één van onze volgende tochten.

Maar ook welkom

Gelukkig worden onze rangen versterkt door enkele waardevolle nieuwkomers vanuit de cursus natuurgids begroeten wij: Karel Michielsen, Ria Boeren, Verschraegen Jos